

бычяхъ по-вече отъ напръдъ; защо-то и той обикна по-вече чистотѣ-тѣ и благодаряше много пѣти на Василя, че му даде единъ много добръ урокъ и наукѣ.

Любо-учително дѣте.

Малкый Драганчо, кого-то родители-тѣ му за слабыя му възраст небяхъ го дали еще на училище-те, имаше дозволеніе отъ тѣхъ всѣкъ день да ся забавлява съ игры по нѣколко часа въ градинѣ-тѣ или въ двора. Нъ той вмѣсто да играе ходяше скрышна-та въ едно училище, кое-то ся намѣрваше близу при тѣхъ. Родители-тѣ му ся почюдихъ, кога-то ся научихъ, че той знаелъ да чете, безъ да ся е училъ, спорѣдъ тѣхно мнѣніе. Имаше такожде и сѣрдце със-традателно. Единъ день доде нѣкой сыромахъ Евреинъ на кѣщѣ-тѣ имъ да проси. Той бѣше жьденъ да го види, и проумя че былъ гладнъ божяка. Драганчо ся завтече при родители-тѣ си и имъ ся моляше да му дадѣтъ хлѣбъ да яде, кѣту думаше: Кой знае до какво състояние ще стигнемы и мы до-кѣту трае живота ни! Тогызи Драганчо, бѣше на осѣмь годинъ.

Усѣрдно дѣте.

Святославъ бѣше най-любезенъ отъ всичкы,